



بسم الله الرحمن الرحيم

در مورد این نکته بحث می کردیم ما خیلی وقتا تلاش می کنیم نتیجه ای که مد نظرمون هست رو نمی بینیم یکی از پاسخ هایی که این مطلب داشت این بود که ما دنبال پاداش و نتیجه تو دنیا می گردیم در حالی که اصلا ظرف دنیا اون قدری نیست، اندازه دنیا اون قدری نیست که بشه همه آن چیزی که بشر لایقشه در اثر خوبی ها یا بدی ها توی این دنیا نمودار بشه. فقطم خوبی ها نیست بدی ها هم همینه اون کسی که صد تا آدم رو کشته با اون کسی که یه دونه آدم رو کشته بر فرض بخوان عقوبت بکنن اعدام می کنن دنیا دیگه بیشتر از این ظرفیت نداره که این آدم رو بابت صد تا قتل اعدام بکنن همین قدر گنجایش این دنیاست که یه بار میشه یه نفر رو کشت این توی عقوبتش اون طرف هم توی پاداش خوبش همین شکلیه جا نداره جایگاه نداره نمی شه این دنیا اندازهش نیست به یه کسی که جاننش را فدا کرده برای این که دیگران تو آسایش باشند خودشو به خطر انداخته یه آتش نشانی برای آن که بچه کوچیک رو نجات بده به خطر افتاده دستش سوخته پاش آتیش گرفته خب ما الان تو این دنیا چه شکلی می خوایم به این آدم پاداش بدیم نهایت پاداشی که میشه تو این دنیا داد اینه که دست اون رو بهش برگردون پای آتیش گرفته اش رو سالم کنیم نهایت پاداش دنیایی اینه ، دنیا بیشتر از این دیگه ظرفیت نداره جا نداره پس ما نباید از دنیا توقع پاداش داشته باشیم. این یه نکته است.

نکته بعدی اینه که اساس ساختار این دنیا برای امتحان پاداش نیست اینه که خدای متعال بده خیلی وقتا ممکنه به کسانی چیزهایی رو بده که لایق نباشن این به معنای امتحانه. داره ازشون امتحان می گیره گاهی هم البته به معنای اینه که با این ها مشغول شون کرده از مسیر تربیت



خارجشون کرده. بچه ای که درس می خونن مدرسه اخراجش می کنن بچه که درس می خونه ایام امتحانات گوشیشو ازش می گیرن تبلتش رو می گیرن لپ تاپو جمع می کنن وای فای رو تو خونه قطع می کنن نمی ذارن بعضی از این بچه های کنکوری ما توی کتابخانه آستان قدس مشهد که بودیم می دیدیم با گوشی های قدیمی غیر اندروید ایام کنکور ارشد که مثلا میشد دانشجوهای نخبه مون از دانشگاه فردوسی می دیدیم که با گوشه های غیر اندروید می اومدن صبح تا شب درس می خوندن الان اون پدر این بچه رو از گوشه اندروید محروم کرده این لطف به این بچه است یا خیانته؟ یه وقتی هم این بچه درس نمی خونه بهش می گن برو بیرون از مدرسه صبح تا شب برو تو پارک ها با هرکی دوست داری می خوای درس بخونی نخونی این فکر می کنه آزاد شده که آزاد شد این اخراج شده بین اخراج شدن و آزاد شدن خیلی تفاوته.

نکته بعدی اینکه که ساختار دنیا لزومی وابسته به ایمان و کفر نیست که خدای متعال بخواد پاداش بده هرکی بیشتر تلاش بکنه بیشتر فایده می بره البته به اون میزانی که خدای متعال تو نظام تقدیر، تقدیر این عالم و تو این آزمایشگاه در نظر گرفته. همونش هم البته خیلی وقتا این طور که خدای متعال به میزان تلاش این آدم بهش اثر و فایده میده خیلی وقتا فکر می کنیم چون ما مومن هستیم خیلی از گرفتاری ها نباید سرمون بیاد چون ما گفتیم خدا و اهل بیت رو دوست داریم بدون کار کردن می تونیم پول در بیاریم با دو ساعت سر کار رفتن می تونیم حقوق یک ماه رو در بیاریم بقیه چون کافر بعد یه ماه کار کنن تا حقوق دو ساعت ازشون در بیاد نخیر این جا مومن و کافر نداره. مومن و کافر تلاش بکنن عرق بریزن زحمت بکشن تو کار دقت به خرج بدن درس بخونن مطالعه کنن تحقیق کنن آزمایش کنن خدای متعال این نتیجه رو تو دنیا داده نگفته چون تو کافری هر

چی مطالعه کنی نمی دارم به علم برسی علم داشته باشی نمی دارم به صنعت و تکنولوژی و قدرت برسی فقط مومن می د یا چون تو مومنی کارم نکنی من به تو علم می دم. زحمت نکش بهت تکنولوژی و قدرت و پیشرفت می دم. این طور نیست خدای متعال ساختار زندگی دنیا رو این شکلی آفریده که اینا هم به عنوان امتحان هم ربطی به ایمان و کفر نداره آیه ای داریم در سوره مبارکه زخرف آیه سی و سه می فرماید **وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِصَّةٍ** از آیات خیلی اعجاب انگیزه قرآن کریم که دو جور این آیه تفسیر شده مفسرین ما دو جور تفسیر کرد خیلی سریع تفسیر عرض می کنم می فرماید اگه مردم همه یکدست نمی شدند من کاری می کردم که هرکی که کافر به خداست انقدر دارا باشه انقدر امکانات داشته باشه که سقف خونه اشو نقره بزنه نه که ایزوگام بکنه با نقره سقف خونه رو ببندد که آب نچکه. **وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ** یعنی انقدر این نقره اضافه تو زندگیش و انقد زیاد داره باهاش نردبون پشت بومش رو می تونه چون معمولاً نرده ها اینا رو از اون ارزون ترین چیزا درمیاره می خواد بگه انقد نقره زیاده تو زندگیش که باهاش نردبون پشت بومش درمیاره « **و لیبوتهم ابوابا و سرورا علیها یتکئون** » درهای آن چنانی تختای آن چنانی به کافران انقدر می دادن. چرا ندادم تا زندگی یه دست نشه این یه دست نشدنه دو جور تفسیر شده بعضی گفتن یه دست نشه یعنی همه یه دست کافر نشن خدا این کارو نکرد چون هرکی کافر می شد دنیاش بیشتر تأمین بود اگه معناش این باشه که همه کافر می شدن یه دسته در کفر می شدن یعنی خدای متعال انقدر این دنیا برایش بی ارزششون پاداشی نیست این جا دادنش که معنای پاداش نیست چون این در چشم خدا پاداش نیست و دادنش ارزشی محسوب نمی شه همه رو می داد به کافر. این یه معناش.

معنای دوم علامه طباطبایی به جا این معنا رو می فرمایند به جا من هر دوتاش داره معنای دومش اینه که همه به دست می شدن یعنی دیگه تفاوتی نمی موند همه به حد از استعداد همه به جور توان همه به جور فکر کنن همه قوه و توانشون به شکل باشه به جور باشه خب ما تو دنیا می بینیم به کسی عکاس قدرتمندی به کسی خطاط قدری هست، به کسی خیاط ماهری به کسی کشتی گیره به کسی خلبان استعداد ها متفاوته یکی توان به چیزی رو داره توان چیزی دیگه رو نداره یکی هوشش بیشتره حافظه ش کمتر که حافظش قوی تره هوشش و تحلیلش ضعیف تره اینا خدای متعال این تفاوت رو داره تا همه یکسان و یک دست نباشن و این تفاوت هاست که زمینه تفاوت در روزی رو فراهم می کنه و زمینه امتحان رو فراهم می کنه. گاهی نتایجی که می خوایم حاصل نمی شه به خاطر اینکه تفاوت هایی هست که اینم باز به همون نظام امتحان بر می گرده. من ده برابر کار می کنم کمتر سود گیرم میاد اون یکی یک برابر کار می کنه یعنی یک دهم من کار می کنه ولی سود بیشتری گیرش میاد چرا این جور به خب خدا استعداد بیشتری به او داده هوش قوی تری به او داده یا حتی میشه گفت رزق بیشتری تو دنیا به او داده ولی اینا هیچ کدوم معنای پاداش نیست. اینا همش امتحانه. اساساً ما پاداش به معنای کامل و تام و تمام تو دنیا نداریم که بگیم آقا اینو بگیر نوش جونت اینو بگیر کیفشو ببر این مفت چنگ تو دنیا هیچی مفت چنگ نداریم. ممکنه به یک معنا پاداش باشه خدای متعال روزی کرد دعا کردی بهت چیزی عنایت کرده صدقه دادی بلایی دهن شده توسل کردی نذر کردی برای امام حسین برای اهل بیت خدا بهت بچه داده خدا گرفتاری رو برطرف کرده به یک معنا پاداشه مزده، مزد اون دعا مزد اون توسل و نذر ولی مزد کامل نیست مفت چنگ نیست مزدی است که باز دوباره معنای امتحان آزمون هیچ مزد بی آزمون در



این دنیا نداریم هر چی که مزده، آخرش آزمونه. مزد کاملی که دیگه توش آزمونی نیست و همش استحقاق همش کاشف از فضیلته مال کجاست مال عالمه آخرته اون جا هرکی هر چی داره واقعا لایقشه واقعا حقشه واقعا اندازشه این جا نه! این نکته اساسی است که باید بهش توجه داشت و صلی الله علی سیدنا محمد و آله الطاهرین